

Рим утврђује визију — број петнаест

Завршна проба: буђење за пророчку полемiku о икони звери

Jeff Pippenger

2024-09-03

Сада се налазимо у периоду испитивања иконе звери, и прва пророчка контроверза у историји адвентизма сада се понавља. У јулу 2023. године, Михаило арханђео сишао је да пробуди Језекиљеве мртве сухе кости, које су лежале побијене на улици онога великог града, Содоме и Египта. Тамо, у једанаестој глави Откривења, оне бивају изведене из свога смртог сна давањем Духа. У тридесет седмој глави Језекиља, вест о четири ветра препозната је као вест која мртве сухе кости, које су поистовећене са целим домом Израилевим, претвара у војску Господњу. Пророк Данило представља Јованова два побијена сведока, а такође представља и оне у долини мртвих сухих костију, као и мудре девојке у причи.

Када су милерити испунили причу, препознали су да је њихово искуство било представљено у причи. И сто четрдесет и четири хиљаде ће, такође, морати да препознају да су били у времену одлагања. Као Данило у деветој глави, мораће да препознају да су били расејани у земљу непријатеља, како је то представљено са седам времена из Левитске двадесет шесте главе, и да, такође, разумеју Навуходоносорову тајну слику звери.

У свакој од ових линија представљен је пророчки тест из Божје Речи. Два сведока мртва на улици испуњавају се Духом док васкрсавају. Језекиљеве мртве кости морале су да чују пророчку поруку. Данило је проучавао списе Мојсија и Јеремије када је био пробуђен за своје расејано стање. У другој глави Данило и три достојника били су метафорично пробуђени за чињеницу да су стављени под смртну уредбу, а затим су пророчка светлост која је била сакривена, а потом распечаћена, избавила Данила и његова три пријатеља. Девице из приче бивају пробуђене „виком” у поноћ. Милерити су били пробуђени када је Христос уклонио Своју руку са фигура на карти. У свих шест сведока, пророчка порука је та која буди мртве или уснуле. Она потом производи испит у коме се на завршетку процеса испитивања показују две класе.

На основу ових редова утврђује се да, када сто четрдесет и четири хиљаде буду пробуђени у последњим данима, то је Језекиљева порука о четири ветра, и о Мојсијевом седмоструком расејању у Левитској двадесет и шест. То је порука о васкрсењу коју доноси Михаило арханђео. То је порука Навуходоносоровог тајног сна о кипу звери.

Деве се испитују на основу тога да ли имају уља, које је означено као „поруке Божјег Духа”. Милерити су били пробуђени када су схватили да су препознали унутар Божје пророчке Речи, а такође и када су увидели да исти докази који су их најпре навели да предвиде 1843. годину заправо указују на 22. октобар 1844. године. На основу ових линија утврђује се да ће, када сто четрдесет и четири хиљаде буду пробуђени у последњим данима, они бити

пробуђени за пророчку поруку кушања која производи две класе поклоника.

Све ове линије налазе своје савршено и коначно испуњење у раздобљу пророчког испитивања представљеног обликовањем иконе звери и звери. То испитивање је довршено када се време милости над девојкама затвори при недељном закону. Стога је процес испитивања иконом звери, који се изнова представља као испит који открива ко су они који су разумели поруку што је била отпечаћена, представљен свим овим пророчким линијама. У дванаестој глави Данила, мудри који разумеју умножавање знања пролазе кроз тростепени процес испитивања, представљен као очишћење, убелјивање и кушање. Та три корака јесу кораци осведочења које доноси Свети Дух, представљајући осведочење о греху, правди и суду. Та три корака јесу трем, свето место и Светиња над светињама. Та три корака су такође представљена у три анђела из Откривења четрнаесте главе, као и у искуству Данила и тројице достојних у првој глави. Тамо су они најпре прошли испит у погледу исхране, затим видни испит, и најзад су прошли трећи испит који је дао цар севера — представљен Навуходоносором.

А овој четворици деце Бог даде знање и вештину у свакој књизи и мудрости; а Данило имаше разумевање у свим виђењима и сновима. А на крају дана које беше одредио цар да их доведу, старешина дворјана доведе их пред Навуходоносора. И цар разговараше с њима; и међу свима њима не нађе се ниједан као Данило, Ананија, Мисаил и Азарија; зато стајаху пред царем. И у сваком питању мудрости и разумевања, о чему их је цар испитивао, нађе их десет пута бољима од свих врача и звездара који беху у свему његовом царству. Данило 1:17–20.

Последњи од три испита за Данила и тројицу достојника био је испит који је спровео Навуходоносор; тиме се показује да је последњи пророчки испит, који Данило и тројица достојника представљају као праслику, у вези са Вавилоном, јер је Навуходоносор био цар, што у Исаији, седма глава, осми и девети стих, успоставља цара, престоницу једног народа и „главу“ као међусобно заменљиве симболе. „Глава“ представља главу Модерног Вавилонa у последњим данима. Та „глава“ у последњим данима јесте блудница из Откривења седамнаесте главе, која на своме челу има написано: „ТАЈНА, ВАВИЛОН ВЕЛИКИ, МАТИ БЛУДНИЦАМА И ГАДОСТИМА ЗЕМАЉСКИМ.“

Последња пророчка проба сто четрдесет и четири хиљаде повезана је са исправним или погрешним разумевањем „главе“ савременог Вавилонa у последњим данима. Њихова последња проба такође обухвата разумевање да су савремени Вавилон и савремени Рим међусобно заменљиви симболи, те је стога „глава“ савременог Вавилонa иста „глава“ у било којој од те две линије, јер су то међусобно заменљиви симболи.

„Свет је испуњен олујом, ратом и раздором. Ипак, под једном главом — папском влашћу — народи ће се ујединити да се успротиве Богу у личности Његових сведока.“
Testimonies, volume 7, 182.

Данило и тројица достојника илуструју да је завршни пророчки испит, јер је он увек испит у погледу пророштва, испит у вези са темом Рима; јер је глава у последњим данима папска

власт, која је представљена Навуходоносором, првом главом Вавилона, који је лично искушао Данила и тројицу достојника. Спор који су предобразили Данило и тројица достојника такође је унапред приказан првим спором у темељној историји адвентизма, како је представљен на карти из 1843. године, која је била управљана руком Господњом и није смела бити мењана. Спор представљен на карти из 1843. године заснивао се на утврђивању да ли је Антиох Епифан или пагански Рим она сила која је утврдила виђење у четрнаестом стиху једанаесте главе књиге пророка Данила.

У историји последњих дана, сто четрдесет и четири хиљаде биће испитани у погледу свога пророчког разумевања. Пророчко разумевање утврђује се кроз неколико пророчких линија које поткрепљују завршни испит као пророчки по својој природи. Тај испит биће постепен и достићи ће свој завршетак испољавањем двеју класа богослужитеља.

Као што је представљено у дванаестом поглављу Књиге пророка Данила, испитивање почиње када се отпечати нова пророчка светлост, а прва проба тада јесте да ли ће се порука прихватити или одбацити. Та проба је код Данила представљена као „очишћени“, а следећу пробу Данило је назвао „убељени“, и тај се процес окончао у трећој и последњој проби представљеној као „искушани“. Трећа и последња проба јесте она у којој се две групе „искушавају“, и ту оне показују да ли имају уља, или немају.

Прво поглавље Данила непосредно указује на последњи испит, и стога Данило указује на испит који је представљен као „образовање иконе звери“, што је „испит који Божји народ мора положити“, и пре него што „буде запечаћен“, а такође и пре него што „се заврши време милости“ ускоро долазећим недељним законом.

Проба начина на који се образује лик звери обухвата пророчку пробу разумевања пророчке структуре троструког савеза. Аждаја, звер и лажни пророк имају одређену пророчку структуру која је утемељена на мноштву пророчких сведока. Разумети како се троструки савез у последњим данима сједињује у једну јединствену пророчку силу, значи разумети како се образује лик звери.

Једноставна, али сложена илустрација важности разумевања начина на који се у последњим данима образује икона звери јесте Павлово сведочанство о човеку безакоња у другој глави 2. Солуњанима. Павле се бави пророчким односом паганског Рима и папског Рима, и када то чини, он указује да је „пророчки однос паганског Рима и папског Рима“ предмет који открива две класе поклоника.

Једна група која воли истину о „пророчком односу паганског Рима и папског Рима“, и друга група која не воли ту истину и стога прима силу заблуде. Пророчки однос паганског Рима и папског Рима, који је Павле изнео, само је један од многих пророчких одломака који представљају однос те две силе, као и однос тих двеју сила са Сједињеним Америчким Државама.

Пагански Рим је аждаја, папски Рим је звер, а Сједињене Државе су лажни пророк. Ахав је краљ-аждаја над десет царева, који је ожењен Језавелом, блудницом, која влада над

двоструким скупом лажних пророка. Мушки пророци били су Валови пророци, а свештеници гаја представљали су женско божанство Астароту. Заједно они представљају праслику лажног пророка последњих дана, који гради лик звери, како је представљено женским свештеницима и мушким пророцима.

Аждаја је Ахав, који је симбол десет царева из Откривења седамнаесте главе, и представља седмо царство од осам царстава. Шесто царство су Сједињене Америчке Државе, Језавељини лажни пророци; седмо царство су десет царева, Уједињене нације, сила аждаје; а осмо царство, које је од оних седам, јесте пето царство које је примило смртну рану, које васкрсава као осмо и последње царство, које је звер, којој и чији лик најпре Сједињене Америчке Државе, а потом и цео свет, праве.

Прво поглавље Данила указује на завршни пророчки испит који обухвата разумевање Рима онако како је представљен у Божјој Речи. Друга посланица Солуњанима указује да завршни пророчки испит укључује светлост у погледу устројства савременог Рима, онако како је представљен пророчким и политичким односом између паганског и папског Рима.

Друго поглавље Данила показује да постоји тајна која се отвара у последњим данима и која испитује сто четрдесет и четири хиљаде, јер Данило и три достојанственика у другом поглављу представљају Божји народ последњих дана. Пророчка тајна која се отвара, и стога их испитује, јесте Навуходоносоров тајни сан о лику звери, те тако представља последњи испит за сто четрдесет и четири хиљаде, а то је, како је сестра Вајт забележила, „образовање лика звери“.

Проба представљена другим поглављем Данила стављена је под претњу смрћу. Као илустрација последњих дана, она потврђује оно што је Павле учио када је указао на силну заблуду која долази на оне који не љубе истину. У Даниловој повести, његово разумевање спасло је мудраце Вавилона, али после коначне пробе последњих дана више нема времена милости.

Свака линија расправе о Риму као симболу коју смо препознали пружа непосредно сведочанство о расправи која је сада у току. Док покрет за недељно законодавство сада напредује у тами, Божја пророчка Реч препознаје његово приближавање, премда је врло мало душа деце дана, а они који нису деца дана стога нису свесни да песак времена милости убрзано истиче. То се догађа у оквиру који је сестра Вајт означила, где ће завршни покрети бити брзи. У јулу 2023. године, Михаило је сишао да подигне Своју моћну војску на ноге, али да би неко био део те војске, постоји пророчки посао који најпре мора бити извршен, а он се извршава у политичком окружењу у коме се обликује икона звери.

Пророчко дело које мора бити извршено обухвата препознавање образовања иконе звери. Проучавалац пророштва мора, по догађајима који се збивају у садашњој историји, препознати да су у току верски и политички чиниоци који у Сједињеним Државама производе икону звери. Проучавалац такође мора препознати како се икона звери пророчки образује, као што је изложено у Божјој Речи. Он такође мора препознати да, док се икона звери образује у Сједињеним Државама, лик Божји се образује у сто четрдесет и четири

хиљаде. Он мора разумети паралелу историје последњих дана са милеритима током развоја поруке Поноћног вапаја у њиховој историји, када су били пробужени за чињеницу да се налазе у времену одлагања из приче, те да су, према томе, они сами девице. Сва три елемента чине део пророчког теста који је почео да се одиграва у јулу 2023.

„Ред по ред“ свака полемика о Риму која се појавила у адвентистичкој историји била је света историја која се понавља у последњим данима. Завршна полемика о Риму непосредна је последица одбијања Божјег народа да се пробуди на вест која је стигла у јулу 2023. године.

„Бог ће покренути Свој народ; ако друга средства закажу, јереси ће се увући међу њих, које ће их просејати, одвајајући кукољ од пшенице. Господ позива све који верују Његовој речи да се пробуде из сна. Драгоцену светлост је дошла, примерена овом времену. То је библијска истина, која показује опасности што су непосредно пред нама. Та светлост треба да нас наведе на марљиво проучавање Писма и на најкритичније испитивање ставова које заступамо. Бог хоће да све аспекте и сва становишта истине темељно и истрајно истражујемо, с молитвом и постом. Верници не треба да почивају на претпоставкама и нејасно одређеним схватањима о томе шта чини истину. Њихова вера мора бити чврсто утемељена на речи Божјој, да би, када дође време кушње и када буду изведени пред већа да одговарају за своју веру, могли дати разлог наде која је у њима, с кротошћу и страхом.

„Покрећите, покрећите, покрећите. Предмети које износимо пред свет морају за нас бити жива стварност. Важно је да, бранећи доктрине које сматрамо темељним члановима вере, никада не допустимо себи да употребљавамо аргументе који нису у потпуности исправни. Они могу послужити да ућуткају противника, али не указују част истини. Треба да износимо ваљане аргументе, који неће само ућуткати наше противнике, него ће издржати и најтешње и најпроницљивије испитивање. Код оних који су се образовали као расправљачи постоји велика опасност да неће поступати правично с речју Божјом. У суочавању с противником, наша озбиљна тежња треба да буде да предмете изнесемо на такав начин да пробудимо осведочење у његовом уму, уместо да настојимо само да улијемо поуздање вернику.“

„Ма какав био човеков интелектуални напредак, нека ни за тренутак не помисли да нема потребе за темељним и непрестаним истраживањем Писма ради веће светлости. Као народ, позвани смо да појединачно будемо проучаваоци пророштва. Морамо бдети с усрдношћу да бисмо могли разабрати сваки зрак светлости који нам Бог буде открио. Треба да ухватимо прва свитања истине; и кроз молитвено проучавање може се стећи јаснија светлост, која се може изнети пред друге.“ Testimonies, Volume 5, 708.

Протестанти из Милеровог времена одбили су да се управљају правилима граматике и изабрали су да занемаре реч „и“ у четрнаестом стиху, која граматички одређује да су „насилници из твога народа“ представљали нову силу која се уводи у ток догађаја представљених у стиховима у којима се налази четрнаести стих. Урија Смит је учинио управо исто када је занемарио граматички доказ који показује да је цар севера у тридесет шестом стиху, а касније и у четрдесетом стиху, морао бити исти онај цар севера који је био

предмет излагања још од тридесет првог стиха.

Данас они који поучавају да су Сједињене Државе „разбојници“ користе један одломак Сестре Вајт који папску силу и Сједињене Државе идентификује као две главне прогонитељске силе последњих дана, и изврћу граматику како би тврдили да израз „стари свет“, који Сестра Вајт употребљава да означи Европу, заправо представља прошлост. Граматика у том одломку доказује да је таква претпоставка нетачна, а начин на који Сестра Вајт употребљава израз „стари свет“ у том одломку сагласан је с начином на који га употребљава и на другим местима у својим списима. Када то чини, она је такође у сагласности с историчарима који употребљавају израз „стари свет“ у односу на „нови свет“ како би направили разлику између Европе и Америка.

„Римокатолицизам у Старом свету и отпало протестантство у Новом следиће сличан пут према онима који поштују све божанске прописе.“ The Great Controversy, 615.

Граматички, израз „ће прогонити“ показује да обе силе представљене „старим светом“ и „новим“ обе „прогоне“ Божји народ у последњим данима, и граматички је неисправно тврдити да се ова реченица односи на „стари свет“ као на прошлу историју, а на „нови“ као на последње дане. „Ред по ред“ све старе римске распре обавештавају ученика пророштва о последњим данима да ће, када се пробуде за испит иконе звери, то укључивати околности у којима се показује исправно препознавање грабљиваца твога народа. Исправно разумевање „грабљиваца“ изложено је на пионирској карти из 1843. године, и стога је темељна истина, потврђена ауторитетом Духа пророштва. Ово показује да ће, када се ученици пророштва пробуде за своје завршно искушење, предмет „грабљиваца“ такође представљати завршни напад на темељне истине и на Дух пророштва.

Наставићемо ова разматрања у следећем чланку.